

עיריית ראש - העין

פרוטוקול

ישיבת מליאת מועצה מיוחדת

מס' 39/12

יום שני, ט"ו בכסלו תשע"א

22/11/2010

הפרוטוקול המלא ימצא בלשכת מנכ"ל, לשכת ראש העיר וכן באתר האינטרנט שכתובתו www.rosh-haayin.muni.il.

השתתפו:

1.	משה סיני	-	ראש העיר
2.	סיגל שיינמן	-	סגנית ראש העיר
3.	אמיר פוריאן	-	חבר מועצה
4.	מרגי עוזר	-	חברת מועצה
5.	שרי סלע	-	חברת מועצה
6.	יעקב אדמוני	-	חבר מועצה
7.	עופר בביוף	-	חבר מועצה
8.	מתי יצחק	-	חבר מועצה
9.	ארנון בן עמרם	-	חבר מועצה
10.	משה בן טובים	-	חבר מועצה
11.	נתנאל אחרק	-	חבר מועצה
12.	אבינועם טובים	-	חבר מועצה

חסרים:

1.	יבגני מלמוד	-	ס/מ"מ ראש העיר
2.	רזיאל אחרק	-	סגן ראש העיר
3.	מיכאל מלמד	-	חבר מועצה

נוכחים:

1.	אירית נתן	-	מנכ"לית העירייה
2.	רחבעם חיים	-	גזבר העירייה
3.	פרומה פורת	-	יועצת משפטית
4.	משה כהן	-	מבקר העירייה

על סדר היום:

1. אישור צו הארנונה לשנת 2011.

משה סיני- ראש העיר: חברים ערב טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח ישיבת מועצת העיר, שמספרה 39/12 הנושא הוא צו הארנונה. בבקשה רחבעם גזבר העירייה יציג.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: אנחנו פה יושבים על פי חוק לאשר את צו הארנונה עד ה- 1/2012 והשנה שלפני כן. השנה אנחנו הגשנו כולם את צו הארנונה במספר שינויים. כאשר על פי צו הארנונה אנחנו מבקשים תוספת חריגה שונה, זאת אומרת דיפרנציאלית למגורים, לעסקים ולעוד כל מיני תעריפים מסוימים שנמצאים בפנים. כאשר אנחנו רוצים לאשר את צו הארנונה, ורוצים לאשר תוספות אז השאלה העולה על הפרק הראשונה היא שאלה מדוע. מדוע למעשה אנחנו זקוקים לאשר תוספת חריגה לשנת הכספים 2011. והשאלה השנייה תהיה שאני אנסה לענות עליה, האם התוספת החריגה היא משמעותית כל כך האם היא באמת חריגה מבחינת הסביבה, מבחינת ההשפעות על אלה שאמורים לקבל את זה. אני בשלב הראשון אענה על השאלה הראשונה. מדוע למעשה אנחנו נאלצים לאשר. זאת אומרת אנחנו מבקשים לאשר את צו הארנונה על פי המתכונת שחברי המועצה קיבלו אותו. רק לציין שארנונה היא לא מטרה אלא אמצעי בלבד. ולכן אני אציג בפניכם את טיוטת התקציב כפי שאנחנו התחלנו לעבוד עליה בלבד, ועוד לפני כל השינויים. אני אציג בפניכם ביעף, מדוע למעשה, מדוע אנחנו מחויבים למעשה לאשר. זאת אומרת צריכים זקוקים באמת לאשר את התוספת הזאת. זה הטיוטה הראשונית כפי שאנחנו הכנו אותה על בסיס שנת 2010 על מנת שהאירועים שהיו בשנת 2010 ימשיכו בשנת 2011 עוד לפני הבקשות, הסבירות של חברי המועצה על ידי מחזיק התיקים. כפי שאתם רואים אני אעבור ממש ביעף. אני לא מתכוון לעבור סעיפים. זה הטיוטה הראשונית, זה איך אני למעשה לוקח את 2010. עכשיו ישנם בהכרח, כאשר אתה עובר משנה לשנה, יש לך התאמות. ישנם התאמות תקציב, שזה הפרשי שכר, הסכמי שכר, ישנם מדדים, ישנם היטלים. ואם אני עובר, ונעבור ביעף על הרבה מאוד סעיפים את רואים שסעיפים רבים הם כמעט זהים, משנת 2011 לשנת 2010. כמעט ואין הבדל מבחינת סעיפי פעולות. נעבור, חוץ מסעיף השכר, שיש להם שינויים משמעותיים. אין כתוצאה מהמקדם השנתי הקבוע, שאנחנו אמורים לשלם, והן בגלל הסכם השכר האחרון. שוב אני בכוונה עובר, אני עובר לסוף. שימו לב שהסכומים כמעט זהים. סכום של תמלוגים שווים לסכום של תמלוגים. השתתפות בת שרות לאומי זה הי נוח. כמעט ואין הרבה בסעיפי פעולות כל הסעיפים שכמעט ואינם תלויים בנו, שזה הסכמי שכר, היטלים, בהם יש שינויים.

בנוסף יש תוספת של שטחי השקיה, שטחי תחזוקה בגינות, שזה גם כן נותן תוספת משמעותית. בצד שמאל אלה הבקשות. אם אני יורד למטה לסיכום הכולל אני מגיע פה לתוצאה הסופית. התוצאה הסופית בשנת 2010 סך הכל התקציב היה 219 מיליון. השנה אם אני לא לוקח אך ורק את שנת 2010 מקדם אותה ל-2011 אני מגיע ל-235 מיליון. זה כולל שכר וזה כולל גינות, וזה כולל היטלים. ותוספות ברווחה שישנם מספר תוספות על פי הנחיות של משרד הרווחה. שימו לב שרק השכר גדל בתשעה מיליון שקלים, אבל תורידו מהשכר הזה שני מיליון שקלים שזה בקשות. תורידו את זה בצד. זה יוצא בסביבות שני המיליון שקלים. לכן את זה אני אומר. רק השכר עלה בשבעה מיליון שקלים. מקדם בלבד. הכנסות צפויות ללא העלאת ארנונה זה 223,500 שזה גדול מאשר שנת 2010. כתוצאה מזה שהכנסנו תוספת גם כן בהיטל השבחה. חוסר בהכנסות. 12 מיליון. במידה והמועצה תאשר את תוספת הארנונה תהיה תוספת של 6.5 מיליון. נכון לעכשיו אנחנו נמצאים עדיין בגרעון בחוסר ללא בקשות של 5.6 מיליון שקלים. זה ברור שאנחנו צריכים אחרי כן לעבור. זה הטיוטה הראשונית עוד לא עברנו. עברנו אתמול אבל זה עוד לא מספיק צריכים לעבור.

משתתף בדיון: יש לי שאלה, מה הפעולות של היום? מה אחוזי הפעולות של היום לעומת הפעולות העתידיות שנדרשות?

רבעם חיים - גזבר העירייה: שום דבר אני אך ורק צילמתי את שנת 2010.

משתתף בדיון: בסדר, אני מבין שזה טיוטה.

רבעם חיים - גזבר העירייה: מה שדיברנו עכשיו זה צילום של הפעולות שנעשו בשנת 2010.

משתתף בדיון: אז בוא תגיד לי באחוזים, מה הפערים באחוזים? אם היו נניח,

רבעם חיים - גזבר העירייה: אותן פעולות בשלב זה. עוד לא, אנחנו עוד לא מוסיפים פעולות.

משתתף בדיון: אבל אתה טוען כרגע, אמרת בדברייך קודם, שחלק מהעלייה יהיה גם לצורך פעולות של האגפים השונים.

רבעם חיים - גזבר העירייה: אם אני הולך לצד שמאל, אלה הבקשות. הבקשות הם 11 מיליון שקלים. הבקשות של האגפים הם 11 מיליון שקלים. בנוסף ל-2010 רוצים החברה באגפים עוד 11 מיליון.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: רחבעם במה שעכשיו כאן ציינת כל הפעולות – השאלה שלי אחרת, האם כשצילמת את 2000. אני פשוט לא יודעת מה היה אחרי מה שעברנו. האם כשעכשיו יש לנו את הצילום.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: מה שקיבלתם בעבר אין שינויים.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: זאת אומרת שמה שהצילום עכשיו פה, הצילום פה של 2010 זה אומר שיש כאן פעולות מותנות גם בתוך התקציב הזה, או שלא.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: וודאי.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: זאת אומרת שגם בתקציב 2011 שרשום שם ב-235 נכון, במידה ואנחנו מאשרים את הארנונה וזה, יש את אותן פעולות מותנות שהיו גם ב-2010.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: בגובה 10 מליון שקלים.

משה סיני - ראש העיר: מעבר לחוסר של החמש מיליון או ה-5.5.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: רגע, והאם הפעולות מותנות אלה, הם היו ביצוע ב-2010 או שהם הפעולות. חבריה מה שאני אומרת בזה שהפערים יותר גדולים.

אירית נתן - מנכ"לית העירייה: אבל הרוב מומש במותנה.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: אני נותן תמונה מדוע, הרי אני הדגשתי. צו הארנונה, העלייה

בארנונה זה כלי, זה היה אך ורק כלי כדי לממש את הרצונות של חברי מועצת העיר, את המימוש של תקציב 2011. זה כלי בלבד. היות ועל פי כל הנתונים. על פי הטיוטה הראשונית יש פער גדול בין המסגרת התקציבית לבין שמירת הקיים 2010, פלוס רצונות, אם הם מחויבים. זאת אומרת הפעולה, זאת אומר הפתרון והמקור היחיד שאנחנו רואים בעיר זה תוספת ארנונה. כן גם כן הוספנו כבר תוספת מקרן ההשבחה, מאחר וגם כן יש הגברה של פעילות ההנדסה הכנסנו תוספת של שני מיליון שקלים. אבל עדין יש לנו את החוסר בהכנסות חוסר של 5.6.

משה סיני - ראש העיר: שבעה מיליון שקלים. ללא תוספת תקנים חדשים.

אירית נתן - מנכ"לית העירייה: זה ההסכמים החדשים שהמדינה כפתה. והשני אחוז קבוע. ושני אחוז שהם גבוה. אנשים מקבלים דרגות.

עופר בביוף - חבר מועצה: למדינה אין שום מנגנון פיצול לרשויות, מעלים חושפי טייס אוטומטי. אנחנו צריכים לזרוק...

אירית נתן - מנכ"לית העירייה: השלטון המקומי מתמודד.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: לא, לא יש מנגנון אחד בלבד עבור עובדים יעודים בחינוך. וזה גם כן בשיעור של שבעים אחוז. למשל עובדי ועד למיניהם, מזכירות בית ספר, זה במימון שאנחנו מקבלים ממשרד החינוך. מורות מהוות אחוז מסוים מתוך כל העובדים.

עופר בביוף - חבר מועצה: זאת אומרת תוספת שכר להוראה, כתוצאה מההסכמים החדשים את חלקה המדינה כן תחזיר לנו.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: לא מדבר על עובדי הוראה, מדבר על עובדי מינהל.

משה סיני - ראש העיר: למעשה, מה שאתה אומר תוספת השכר היא תוספת אוטומטית, שנופלת על כתבי הרשות. ההיקף שלה הוא שבעה מיליון שקל בערך.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: כולל המקדמים הטבעיים כן.

משה סיני - ראש העיר: וזה למעשה יותר ממה שנקבל אפילו מהעלאת הארנונה.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: כן. האופציה השנייה זה שאנחנו מורידים פעולות. זה למעשה זאת אומרת אני מקווה שהצגתי את הבסיס העיקרי. עכשיו אנחנו נעבור לשנה אחרת. לשנה השנייה האם באמת, האם באמת העלאת התעריפים אלף היא סבירה, האם היא עומדת בכל כללי משרד הפנים, על פי הנחיות משרד הפנים כפי שהוא קבע אותם. לכן אני אעבור להשוואת תעריפים שיש בין הרשות הסביבתיות שלנו. אני עובר. זה מגורים, אלה תעריפי מגורים, עסקים ומסחר, תעשייה. עשיתי את זה מהגבוה לנמוך. במגורים אנחנו נמצאים במקום הזה, 2006. עכשיו המגורים האלה נלקחו מתוך החוברת, מתוך אתר האינטרנט של ד"ר רוטוביץ', זה אתר ידוע שכולם משתמשים בו. כאשר עשינו מקדם, הכנסנו את כל המקדמים של שנת – המקדם הקבוע של שנת 2007, 2008, 2009, 2010 כל מה שמשרד הפנים אישר על פי הנוסחה. הכנסנו את זה כבר פה. ואלה התוצאות. זאת אומרת אנחנו נמצאים במקום הזה. כאשר כל הרשויות שבסביבתנו הם נמצאים מעלינו. חלק מתחתנו גם כן. חלק מתחתנו. זאת אומרת על פי אחריות משרד הפנים ... שלך זה לא לקחת איזה שהיא רשות שאין לך שום קשר סוציו-אקונומי איתה, או של קשר מרחבי איתה. כך סדר גודל של רשות שהיא בערך דומה לך, בסביבה שלך. ואז תבצע פה את האבחנה. לקחתי בכוונה את כל האזורים האלה שסביבתנו, של רשויות טובות גם כן. אנחנו רשות טובה, רשות איתנה. לכן בכוונה לקחתי את כל הנתונים הללו. הפערים בינינו, הפערים הייתי אומר הדרמטיים בינינו

לבין שאר הרשויות. למשל רעננה, הלו יש לה למשל תעריף נמוך מאיתנו. מצד שני אנחנו יודעים שרעננה יש לה עודפי תקציב השאלה היא מדוע. התשובה היא פה. התשובה היא למשל ברעננה זה פה. בראש אנחנו גובים, ומהיום, 117 שקלים ל מטר. הם גובים את הסכום הזה פי שניים וחצי מאיתנו.

משה סיני - ראש העיר: הסכום באדום זה אחרי העלאה אם נאשר אותה היום. ה-117 זה לפני?

אירית נתן - מנכ"לית העירייה: זה מה שאנחנו גובים היום.

רבעם חיים - גזבר העירייה: זה לפני התשעה אחוזים. אחרי ה-9 אחוזים אנחנו נגיע ל-128.

משתתף בדיון: בתעשייה אנחנו גם אם נוסיף את העשרה שקלים שזה יוצר עשרה אחוז בערך אז יוצא שאנחנו משלמים 127 שקלים לתעשייה.

רבעם חיים - גזבר העירייה: לא, תעשייה.

משתתף בדיון: אני מדבר על תעשייה. אני מדבר על התעשייה, ויש לנו 117 שקל, כאשר בהתייחס לערים שסובבות אותנו כולל 244. הפער הוא גדול מאוד.

רבעם חיים - גזבר העירייה: זה תעשייה וזה מסחר, אוקי.

אירית נתן - מנכ"לית העירייה: במסחר הפער אדיר.

רבעם חיים - גזבר העירייה: אנחנו ממש בפערים מאוד גדולים.

משתתף בדיון: למה אנחנו לא מתקנים פה בצורה יותר,

רבעם חיים - גזבר העירייה: א' לא הוגן כלפי כל אלה שהם בונים את התקציב שלהם השנתי, אתה לא יכול בצורה דרמטית להעלות להם בעשרות אחוזים. ב' לא תקבל אישור. המכסימום שאפשר לאשר זה עד 15 אחוזים בלבד. וגם לא לשכוח שאלה לקוחות שלנו. והכל עושים בהדרגה. אפשר לחשוב בתוכנית ארוכת טווח. אנחנו רוצים להגיע לרמה מסוימת של נניח 100-150 שקלים.

משה סיני - ראש העיר: פה באחת הקדנציות הקודמת, ... הקודם, קיבלה מועצת העיר החלטה להעלות את המסחר ואת התעשייה ב-27 אחוז. אני זוכר את זה בתקופתי, ומשרד הפנים פסל את זה כי זה היה מעבר ל-15 אחוז.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: אז היום ההנחיות אומרות עד 15 אחוזים. לא לשכוח מדובר בעסקים שהם בונים את התקציב שלהם. אתה לא יכול להקפיץ להם.

ארנון בן עמרם - חבר מועצה: גם לא צריך להתנתק מהעובדה שיש לנו בעיה באזור התעשייה החדש, בראש העין החדש ישן. בשני מובנים. האחד זה שתכנסו שם פנימה ולא צריך להתנתק מהקיום לראות שם שיש שם הרבה שטחי מסחר שהם ריקים לגמרי. אני יושב שם אני יודע, אצלי בבניין יש הרבה מאוד שטחים שהם ריקים. ואני אומר לכם שאפשר לקדם את העלייה של נושא הארנונה, ברגע שאנחנו נקדם את נושא התחבורה באזור הזה. וככל שניתן יותר פתרונות נוכל לבוא בדרישה של תשלום. אי אפשר מצד אחד לבוא ולהעלות את הארנונה ואת התשלומים ומצד שני להיכנס לשם אתה עומד בפקק. אני עשר דקות לקח לי להגיע מהמשרד כי רק לעמוד בפקק בדרך לכאן.

משה סיני - ראש העיר: אבל אני רוצה לומר לך שפקקים יש בכל אזורי תעשייה. ובפקק לאזור הרצליה פיתוח עומדים יותר מאשר לפה, ומשלמים פי שלוש מאשר פה.

ארנון בן עמרם - חבר מועצה: שם הנגישות היא בעייתית. ועובדים על פתרון. אני חושב שברגע שיהיה גם פתרון לנגישות והכל, אפשר להעלות את הארנונה במכסימום של ה-15 אחוז.

משתתף בדיון: קודם כל אני חושב שיש לנו אזור תעשייה מהמכובדים ביותר שיש. ואנחנו לא נופלים בטח לא מהערים סביבנו, בטח שאנחנו במצב מצוין. נכון שיש בעיות כמו בכל אזור תעשייה יש בעיות. אנחנו במצב טוב. גם אני נמצא שם. מצב אזור התעשייה טוב. הבעיה שיש לינקגי בין העלאה של הפרטי להעלאה במסחרי.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: היום כבר אין.

משתתף בדיון: היום כבר אין? אז אתה יכול להעלות את המסחרי בהדרגה. רק למסחרי.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: מר נתי אחרק אתה יושב שם כחברה, זה לא עולה לך מהכיס. זה לא עולה לך בבעיות, שאתה תשב, ואתה תשלם את ההוצאות שם, אתה תשים לב. כמו אחד כמוני שיושב באזור התעשייה שמשלם חיובים בעבור חניה, שאין שם. ובעבר כל דבר שאני נותן שם שאני משלם את זה מהכיס. אתה מרגיש עד כמה, מה שאתה מקבל שם הוא נמוך יותר ממה שאתה משלם.

משתתף בדיון: אני אף פעם לא נכנסתי לכיס שלך אז אני גם משלם שם מהכיס על משהו. לא נכנס לרמה האישית. יש לי שם גם משהו אחר שם. אז כדאי שלא נכנס לרמה האישית. מה אתה משלם ומה אני משלם. אני רק אומר שאזור התעשייה ככללותו הוא אזור תעשייה טוב.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: הרבה אנשים שבורחים משם.

משתתף בדיון: אבל זה לא משנה, אני רק אומר, שבקטע הזה של אזור התעשייה, אם אנחנו, **משה סיני - ראש העיר:** חברים קודם כל אני מקבל את מה שארנון אומר, בוודאי צריכה לעשות הכל כדי לשפר את כל הנושא של כבישים ותחבורה. ואנחנו עושים. רק עכשיו אנחנו משקיעים 700 אלף שקל בכביש יציאה חדש. יוצא היום סבב תכנון של מע"צ רציני ובכיר על הכניסה למחלף אבן העזר, בודק את כל הנושא של שדרוגים במחלף עצמו. ממש בימים אלה. לגבי האזור עצמו, לפחות אני מהצד שלי ואני רואה כאן אנשים שמגיעים לפה, יש ביקוש אדיר לאזור התעשייה. רק אתמול ישבו כאן ... ונכנסים הם עכשיו פותחים איזה שהוא מרכז מסחרי חדש. נכנסים שם כמה חנויות מותגים מאוד מפורסמות במדינת ישראל, והם בעצמם אמרו לי שיחסית הארנונה כאן בראש העין היא ממש שאי אפשר להשוות אותה לאזורים אחרים. זה אחד הדברים שהם אטרקטיביים. אנחנו לא מעלים את זה כאן במאות אחוזים. **משתתף בדיון:** אני לא מדבר על העלאה. אני אומר שלא נתחיל להתייגר ולהעלות כל פעם את המכסימום.

משה סיני - ראש העיר: גם אחרי העלאה הזאת אנחנו נשארים הכי זולים לדעתי באזור. **משתתף בדיון:** משה, אתה יודע שאם אתה היום בוחן את הנושא של הגבייה אין לך בעיה בגבייה בפרטי, הבעיה שלך בגבייה זה בעסקים. ואם אתה תלך במרץ הזה לקטוע אותם אתה תפיל אותם עוד יותר. כשאתה מפיל אותם אתה לא מפיל רק אותם תפיל גם משפחות אחרות, שמתפרנסות משם. זאת אומרת צריך לעשות פה חשיבה נכונה לא להתלהם על בעלי עסקים. 9 אחוז זה הרבה מאוד לעסקים.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: היום אנחנו נמצאים בשיעור של כמעט 90 אחוז. הגענו בשנה שעברה כמעט 88 אחוזים.

מתי יצחק - חבר מועצה: בוא אני אזכיר לך לפני בערך 4 שנים פה בחדר הזה דיברנו על תמריצים לתת לאזורי תעשייה. אז והיום לבוא ולהפוך את הקערה על פיה. לא לבחון גם את הצדדים של הגבייה. צריכים להיות ריאליים. היום בשנתיים האחרונות נופלים הרבה מאוד עסקים בכל העולם לא רק בישראל. מה שהולך לקרות עכשיו, אתה בעצם מטיל עוד מאסה של תשע אחוז על אותם עסקים שיש להם אלפי מטרים. יש כאלה שיש להם גם מאות, אתה אומר תשמע, יש לי הזדמנות אני עושה את זה. אני עכשיו הראש שלי כרגע איך להצמיד את זה לרשויות אחרות. זה לא המפתח להצמיד את זה. מה גם שרוב התעשייה החדש, רוב המבנים המתחמים כל אחד עושה בעצמו בהוצאות שלו, שירותי ניהול משלמים את כל החשמל הסביבתי שלהם. זאת אומרת אתה לא יכול לבוא לומר, מבחינה כלכלית, כשאתה מעמיד את זה אחד מול אחד, מול הרשויות יש הרבה, הרבה מאוד מה עוד לתמרץ ולתת. אבל נראה לי שיש פה איזה איך אומרים מגמה של הגזברות והעירייה לתת עלייה ככה בלי אפילו לרחם. אני אמרתי על המגורים. ההיפך. אתה יודע, אנחנו ואני בתוכם, קל לנו לומר, בוא נוריד מהתושב, מהאזרח הפשוט, וניתן לעסקים. זה לא מדויק. זה לא חשיבה נכונה בכלל.

ארנון בן עמרם - חבר מועצה: בגדר הסבירות. עדיין זה עוד בגדר הסבירות.

מתי יצחק - חבר מועצה: אז אני אומר לך שזה עדיין לא בגדר הסבירות.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: מתי אבל צריך לקחת בחשבון גם, סליחה רגע, צריך לקחת בחשבון שלמשל מדברים לפני 4,5,6 שנים על הארנונה, צריך לקחת בחשבון שגם העיר מתפתחת ומתקדמת ובשירותים. ונכנסים גם בעלי עסקים שהם גדולים יותר, וכולי. כלומר ראש העין אי אפשר להשוות את ראש העין היום במיצוב שלה, בעסקים שלה וכולי לראש העין לפני שש שנים. ואני מניחה שבעוד שלוש ארבע שנים אנחנו גם נהיה במקום עוד יותר אחר. כלומר והארנונה אני חושבת שהיא משקפת בעצם את ההתקדמות שלנו בכל התחומים. כמו שמחירי הדירות שלנו עולים, כמו כל דבר.

מתי יצחק - חבר מועצה: לפני דקה ראש העיר אמר שחברה כזו או אחרת באה לפה, והיא אמרה אחד הדברים, שטוב לה לבוא לפה גם בגלל הארנונה. זאת אומרת אם את רוצה כרגע לקטוע את הנושא הזה באיבו. חבל. כי את יודעת בעלי עסקים כאלה שיש להם ממשקים עם אותם עסקים שקיימים מהר, מהר יברחו. ויש להם לאן ללכת היום. יש לך פה אזור

שמפתחים מאוד מהר. זה בשוהם ובכל האזורים פה. זה לא להגיד ... זה יהיה גולת הכותרת, ולדעתי אתם צריכים לחשוב פעמיים.

משה טובים - חבר מועצה: לא, רק לשאול את רחבעם האם באזורי תעשייה יש גם אזורים כמו כל האזורים או שזה אחיד לכולם?

רחבעם חיים - גזבר העירייה: באזור תעשייה ד', החדש.

משה טובים - חבר מועצה: והאדמה 117 משקפת איזה בנייה איפה.

אירית נתן - מנכ"לית העירייה: את החדש.

משה טובים - חבר מועצה: את החדש וכמה בישן?

רחבעם חיים - גזבר העירייה: 70 - 80.

משה טובים - חבר מועצה: זה מה זה – זה ממוצע של אזורים או לקחת אזור מסוים?

רחבעם חיים - גזבר העירייה: דווקא לקחתי את היותר גבוה.

משה טובים - חבר מועצה: באזורים יש חלוקה, וזה הכי גבוה באזורים.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: עשיתי לפי הממוצע הגבוה יותר.

משה סיני - ראש העיר: אני אוסיף עוד כמה דברים לתמונת הנתונים, פשוט שתדעו.

מתי יצחק - חבר מועצה: אתה צריך גם להאמין שהשנתיים הקרובות, עדיין אנשים מבחינה

עסקים הם לא מיוצבים. יש הרבה אבטלה בראש העין. גם אבטלה סמויה יש הרבה. השאלה

איך עכשיו מתמודדים אנחנו רואים את זה עין בעין פה. לא יתכן שכל אחד פה ישלוף. אתה

יודע, אני שמעתי לפחות שני אנשי מקצוע. וזה לא משנה מי הם. שמעתי את זה בוודאות,

בעירייה כאן, שאומרים אני אצטט בשפה כזו או אחרת, אנשי מקצוע בכירים בעירייה

אומרים יש להם כסף בעלי עסקים. ואם יש להם כסף מה זה צריך לחלוב אותם. מה מישהו

נכנס לצדה כלכלי של אותו בעל עסקים שהוא מעסיק עובדים וההתנהלות שלו הכלכלית.

משתתף בדיון: מתי, אני לא מבין הרי אתה יודע שעולם העסקים מושתת על היצע וביקוש,

אנחנו לא –

מתי יצחק - חבר מועצה: לא דיברתי על זה.

משתתף בדיון: לא, הרי ממה נובע הארנונה, אם קניית מגרש בארבעים אלף דולר.

מתי יצחק - חבר מועצה: לא, המפתח שלך לא היה היצע וביקוש. המפתח שלך היה אחרת.

לא שלך נקודתית אבל השולחן הזה הוא אחרת. התפיסה שלו היא אחרת. וזה פה מקומם

אותי.

משתתף בדיון: בסדר ברשותך שתי מילים.

מתי יצחק - חבר מועצה: ואתה יודע בדיוק מה זה עובדים. ואתה יודע בדיוק מה זה

הוצאות.

משתתף בדיון: בסדר, דקה רק רציתי לומר משהו תראה.

מתי יצחק - חבר מועצה: אתה לא משלם שירותי ניהול.

משתתף בדיון: כן אני משלם שירותי ניהול. לא, אבל בסדר, אני רק אומר שקודם כל

העלאה, לפי מה שראית היא סבירה. אפילו פחות מעט יותר מאיתנו.

מתי יצחק - חבר מועצה: אני לא חושב ... לא סבירה.

משתתף בדיון: אתה יודע שבאזור התעשייה או בכל העולם העסקי, כמו שאתה יודע אותו,

אולי הכי טוב, זה היצע וביקוש. אם קנית מגרש בארבעים אלף דולר ואחרי שלוש שנים הוא

120 אלף דולר, ואתה יכול להשכיר אותו, הצורך הנגישות, הכביש 5 כל מיני דברים כאלה.

מתי יצחק - חבר מועצה: רכישה של עסק היא לא אינדיקציה להעלות את הארנונה.

משה סיני - ראש העיר: חברים,

מתי יצחק - חבר מועצה: הויכוח הוא לא ביני לבינך הויכוח הוא סביב השולחן הזה שצריך

רגישות לעסקים. כי אני

משה סיני - ראש העיר: מתי, תראו אנחנו בוודאי שלא רוצים להכביד את ידינו לא על

תושבים ולא על אנשי עסקים והלוואי שלא היינו צריכים להעלות ארנונה, והיינו ממשיכים –

מתי יצחק - חבר מועצה: לא דווקא לך, סליחה ברשותך – דווקא לך ולמערכת פה קל

לראות שהבעיות בגבייה זה דווקא מבעלי עסקים, משמע שהדבר הוא לא פשוט. אם אחוז

הגבייה ונניח פרטים, תשעים ומשהו אחוז או שמונים ו שש אחוז, אני כבר לא זוכר.

משה סיני - ראש העיר: אז מה אני בא ואומר, באמת אין לנו מגמה, אני חושב שב-2008

לא הועלתה הארנונה, ו-2009 לא הועלתה הארנונה. לא מעלים כל שנה ארנונה. בואו לא

נעשה מזה איזה שהיא מדיניות. והלוואי שלא היינו צריכים להעלות גם הפעם. מה אני בא

ואומר, תראו ב-2010 150 רשויות מקומיות העלו ארנונה. 150 זה כמעט הרוב המוחלט של

הרשויות המקומיות. אני לא מדבר על כמה כפרים שלא יודע בכלל אם הם גובים עשרה אחוז

ארנונה במגזר הערבי. אבל אני אומר כל הרשויות או מרבית הרשויות, הרבה יותר עשירות

מהעיר ראש העין, אם זה רעננה, אם זה רמת גן, אם זה גבעתיים – העלו הרבה יותר מראש העין. גבעתיים העלתה בשמונה אחוז פתאום. מה קרה, היא רוצה להכביד את ידה על עסקים. היא רוצה להכביד את ידה על התושבים. רעננה העלתה בשישה אחוז עד כמה שאני זוכר. רמת גן רצתה להעלות בשמונה אחוז, לא יודע יכול להיות שאישרו לה את זה. אבל 150 רשויות ביקשו. הרוב המכריע לדעתי 99 אחוז מהרשויות האלה קיבלו אישור להעלות את הארנונה באחוזים למעלה מ-5 אחוז. זה דבר אחד. שתיים, ממה שאני מבין גם בשנה הזאת, מצבם של הרשויות המקומיות לא רק שלא השתפר לעומת השנה שעברה, הוא החרף פי עשרות מונים עם כל הנושא של ההיטלים ופתאום עליות השכר, ופתאום צריכים לשלם גם אלפיים שקל לכל עובד, שרק זה המשמעות מבחינת הרשות המקומית זה 1,200 אלף שקל לתשלום. מאיפה נביא את הכסף הזה. ועוד היטלי הטמנה. וכל משרד ממשלתי הוא מוצא לנכון להכניס, רואה את השולחן, חושב שהרשות המקומית זה שולחן, ומנחית עליהם את הניירות ואת הגזרות, ובסופו של דבר מה הם חושבים. הרי ברור לחלוטין שזה הרשות המקומית זה לא איזה ישות אמורפית כזאת שהיא מקבלת את הגזרות האלה. היא בסופו של דבר, היא צריכה לעבוד. כדי שהיא תעמוד במשימות שלה, ולתת שירות היא בסופו של דבר, היא צרכה גם להעלות את הארנונה. אין שום ספק בעניין הזה. עכשיו שכל הרשויות מעלות זה לא שראש העין מעלה וכולן נשארות באותה רמה, אז בורחים מראש העין. חברים כולם מעלים. זה היום מכת מדינה. ככה אני יכול להגדיר את זה. אין כמעט רשות במדינה הזאת שלא באה ואומרת לעצמה, שכדי לתת שירות היא תעלה את הארנונה. אז כמו שאנחנו מעלים גם אחרים מעלים. פחות או יותר המצב, ולפעמים מעלים יותר, אז אין שום סיבה שמישהו יברח מראש העין לרעננה, כאשר ברעננה הפער הוא לא רק שנשאר אותו דבר לעומת השנה שעברה, אלא אפילו צומח יותר. אז למה לו לברוח למקומות אחרים. ההיגיון כאן הוא ההיגיון הפוך לגמרי. כלומר אני חושב שאנחנו סבירים זה מידתי, זה כדי לשמור על רמת שירות סבירה לתושבים. סבירה. אני אומר לכם סבירה. אין פה איזה שהם גחמות. לא יוצאים פה באיזה שהם אני יודע, מה רעיונות גרנדיוזיים. יש פה רצון לשמור על רמת שירות גם לתושבים גם לתעשייה ולמסחר. ואני חושב שמבחינת המסחר והתעשייה תשעה אחוז ברמת המחירים שהיום הם משלמים. וקחו בחשבון גם שאמורים להתווסף אלינו גם אזורי תעשייה נוספים, לב ישראל. אין שום סיבה שעסק שמגיע ללב ישראל, אני אומר לכם פה,

ואמורים להגיע לכאן חנויות המותגים הגדולים ביותר בעולם, ישלמו מחירים מצחיקים, ממש לא. אני אומר לכם לא. אז אני לא אומר שישלמו את המחירים הכי גבוהים. אבל ברמת המחירים שאנחנו מעלים עכשיו, ולא מעלים את זה בחמישים אחוז, עשרה אחוז זה מאוד סביר, זה מאוד מידתי. ואני חושב שכל מי שמבין קצת פחות או יותר, איך הדברים מתנהלים היום במדינת ישראל מבין שאין ברירה אחרת מה.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: הנושא הבא זה נושא של הנחות. זה בסעיף האחרון. יש לכם בסעיף 611, הנחות בהתאם לתקנון ניתנו על מחזיקים עד לגודל מאה מטר מרובע בלבד, או לחילופין בשיעור נמוך בעשרים אחוז באופן יחסי. אני אתן לכם סקירה על הנושא של ההנחות. טבלה שמשקפת את מקבלי ההנחות בשנת 2010. תחילת כמות 10,680 בתי אב. 4785 מקבלי הנחות. צד ימין יש את התקנה ויש את החוק. אנחנו מדברים אך ורק על פי תקנות. יש את החוקים. מדוע זה עלה לכאן? אלף תשימו לב שבשנת 2010 כשההנחות הגיעו כמעט ל-12 מיליון שקלים. בחלקי ההנחות ישנם סוגים של הנחות שישנה הגבלה של תשעים מטר, מאה מטר. למשל הנחה של חייל סדיר, פעולות איבה, משרד הביטחון-נכים, אגב זה תשעים. ויש כאלה גם כן שבעים, במידה ואין להם ארבעה ילדים. מלחמה בנצים תשעים אחוז. יש פה קבוצה גדולה גם קשישים למשל, קשישים יש להם הגבלה עד מאה מטר. דווקא בכל ההנחות הגדולות שבעים אחוז, שבעים אחוז, תשעים אחוז. אין פה הגבלה. אין פה הגבלה למאה מטר, למאה שישים מטר, מאה חמישים. כי נאמר בתקנות, הרשות המקומית רשאית לקבוע תבחינים.

אירית נתן - מנכ"לית העירייה: זה מועצת העיר.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: היא רשאית לקבוע תבחינים. היא רשאית לקבוע למשל, כמו שבעבר אמרנו אנחנו מורידים עשרה אחוז מתוך האחוזים. אפשר להוריד עשרים אחוז שלושים אחוז. ואך ורק על פי מבחן הכנסה אפשר יהיה לקבל בחזרה. אנחנו הצענו שנלך לפי, זאת אומרת ההצעה שלנו ללכת לפי בפשטותה היא מגבילה את זה לפי מאה מטר, כפי שיש פה הגבלה של מאה מטר. אנחנו אומרים גם כן פה תהיה הגבלה של מאה מטר. כלומר כל מי שיש לו עד, יש לו דירה של מאה חמישים מטר, עד מאה מטר יקבל את ההנחה. אנחנו אמרנו על פי ההצעה בצו הארנונה, אנחנו לא מבחינים בנושא של ההכנסות. כפי שאין פה הבחנה בנושא של ההכנסות. אלא קובעים הגבלה עד מאה מטר. וועדת ההנחות, היה דיון

בוועדת הכספים היו פה התנגדויות אני הצעתי ואני אמרתי אם ככה אוקי, היות ויש פה בעיה בנושא של, זאת אומרת הפרמטר של ההכנסה לא נאמר פה. אז אפשר יהיה לומר כפי שזאת אומרת אני עושה פה הגבלה למשל של אזרח וותיק. אזרח וותיק מגיע לו 25 אחוז הנחה עד מאה מטר. אזרח וותיק הכוונה קשיש זאת אומרת מעל גיל 67, מגיע לו הנחה של 25 אחוז. אבל במידה והכנסתו נמוכה מהשכר הממוצע, אז הוא זכאי לקבל תוספת של חמישה אחוזים. אז אמרנו אוקי. אז אם ככה, נאמר שמי שיש לו, שאנחנו מקבילים את זה עד מאה מטר, אבל מי שהכנסתם המשפחתית תהיה נמוכה מהשכר הממוצע, שזה בסביבות קרוב ל-8000 שקלים אז ההחלטה הזאת לא תחול עליה. ומדוע דווקא השכר הממוצע, שזה נראה מבחן מאד פשוט וקליל, ופשוט, וגם כן סביר. זאת אומרת זה שכר ממוצע, זה לא שכר נמוך. למשל במבחן ההכנסה הוא קשה יותר. מבחן הכנסה הוא מדבר על 5000 שקל, 4000 שקל למשפחה. אנחנו מדברים על סכום גבוה, מאחר ואנחנו פה מדברים בקבוצות שיש – בקבוצות שיש להם איזה שהם אירועים מיוחדים שזיכו אותם בהנחות. ולכן אנחנו לא נצמדים למבחן הכנסה סטנדרטי, אלא נותנים את המבחן של השכר הממוצע, שזה שכר גבוה. וועדת הכספים לבסוף מה שהיא המליצה, שהמבחן יהיה משודרג בשניים. אלף יהיה עד 160 מטר. כלומר ההגבלה תהיה עד 160 ולא מאה על הכל. על 160 מטר. כלומר מי שיש לו מעל 160, זאת אומרת יתרה מעל מאה שישים לא. אבל מתחת ל-160 לא תהיה הגבלה, אבל בתנאי שהכנסתם של שני בני הזוג מכל וכל לא תהיה נמוכה מעשרת אלפים שקל לחודש. זו ההמלצה של וועדת הכספים.

ארנון בן עמרם - חבר מועצה: מי שמרוויח מעל עשרת אלפים שקלים?

רחבעם חיים - גזבר העירייה: זו ההמלצה של וועדת הכספים. במקום מאה מטר.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: אבל אז אני חייבת לסייג דבר אחד, שבועדת כספים

לא היו הנתונים האלה, ולא הייתה לנו את הטבלה. וזה בוועדת כספים ביקשנו לראות את הטבלה. מכיוון שאתה רואה עכשיו את הטבלה זה עושה שכל אחר. גם כשאתה רואה את הדברים מול העיניים של על מה ניתנת ההנחה. אני אומרת להשאיר את זה על מאה. למה אני אומרת להשאיר את זה על מאה, מכיוון. אני חושבת שאם נשאיר את זה על מאה, אבל אנחנו מתנים את זה באמת לאותם אלה שיש להם קושי, והם באים ואומרים יש לנו בעיות כאלה וכאלה, ומביאים את מבחן ההכנסה, הם מקבלים את ההנחה על הכל, לא רק על

המאה שישים, הם מקבלים את ההנחה על הכל. אבל יש כאלה שמקבלים הנחה שהם יכולים להיות, המשכורות שלהם יכולות להיות אדירות.

מתי יצחק - חבר מועצה: על מה את מדברת על ההכנסה או על המטר?

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: לא, אני אומרת שיכול להיות מצב שיש לך על אי כושר לדוגמא, אוקי. ניקח שהיום מגיעים לו,

יעקב אדמוני - חבר מועצה: כל זה מדובר רק על אי הכושר.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: לא, על הכל.

יעקב אדמוני - חבר מועצה: רחבעם מישהו יודע לבוא ולהגיד, מה כמות ההכנסה במצב של 160 ו-100 תוספת בואו נבין בכלל על מה מדברים.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: הטבלה הזאת לא נותנת לך את הפרמטר שהוא הכי עיקרי.

זה מאותם אנשים שמתחת לעשרת אלפים שקל, שאז זה לא מופיע לך.

יעקב אדמוני - חבר מועצה: שנייה בלי מבחן הכנסה, בואו נבין קודם כל, גודל דירה, גודל בית להבין בכלל.

אמיר פוריאן - חבר מועצה: אתה צריך לקבוע לך סטנדרט ולהמשיך הלאה.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: במידה ואנחנו מורידים מעל 100 מטר. זאת אומרת שההנחה תהיה מוגבלת עד מאה מטר, צמצום ההנחה תניב לרשות 2.3 מיליון שקלים. במידה ועד 160 זה כמעט 700 אלף.

עופר בביוף - חבר מועצה: אני רוצה רגע להבין משהו, בתחשיב שאתה היום הצגת בתוספת ארנונה צפויה כתוצאה מאישור צו הארנונה.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: זה לא הוכנס.

עופר בביוף - חבר מועצה: זה לא הוכנס. זה אקסטרה.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: זה אקסטרה.

עופר בביוף - חבר מועצה: אוקי, עכשיו אם אתה מטיל על זה מבחן הכנסה אנחנו לא

יודעים. כי לא יודעים מה זה עשרת אלפים, ומי מרוויח עשרת אלפים, ומי לא מרוויח.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: אבל כל העניין הוא שמי שמרוויח מעל שכר מינימום, עד השכר הממוצע הוא לא נפגע. זאת אומרת זה לא הכוונה היא לא לפגוע באנשים.

עופר בביוף - חבר מועצה: זה הוא מרוויח או אתה בלתי מרוויח. ההורים.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: זה לא ההורים.

מרגי עוזר - חברת מועצה: בעצם מה שאומרים שמי שיש לו בית שהוא מעל מאה מטר מרובע, ומרוויח מעל השכר הממוצע במשק, ישלם.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: אוקי תראו את הטבלה, למשל פה מדובר במשפחות הכי קשות. לפי הטבלה אני רואה פה אי כושר שמונים אחוז. אי כושר שחלקם גם הם נכים, חלקם לא מתפקדים. זה אי כושר, לא מתפקד. זה אומר שמבחינתו ההוצאות.

משה בן טובים - חבר מועצה: אי כושר זה אחד שעבר אירוע לב, יצא לפנסיה מוקדמת מקבלת הכנסה פנסיה טובה. ויש לו הכנסה.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: אז יש לו קוצב.

עו"ד פרומה פורת - יועצת משפטית: אני רק רוצה לציין שעדין מי שעל פי הקריטריונים האלה לא יקבל, פתוחה בפניו הדרך להגיש לוועדה ... הנחה, אם יש לו נסיבות. והוועדה תשקול את זה.

משתתף בדיון: הוועדה לא מחלקת שום מתנות. ומאוד קשה לקבל גם בוועדה. עכשיו מה שאני רוצה לומר, לדעתי מדובר פה באוכלוסיה הכי קשה, הכי פגיעה. אני רואה פה מדובר על עיוורים, אני רואה פה אי כושר, אני רואה פה סיעודית. עכשיו ההוצאות שלהם הם גבוהות. מזונות זה חד הוריות. ורובן חד הוריות שצריכות להתמודד לבד. גם לטפל בארבעה חמישה ילדים. אני אומר שאנחנו לדעתי, אנחנו נכנסים יותר מדי לאנשים הקשים ביותר. אנחנו כעירייה אנחנו צריכים לבוא לקראתם במידת האפשר ועל פי החוק, על פי הכללים. אבל לגזול מהם על פי חוק מה שמגיע להם, ולנסות – אני אומר לך את דעתי רק. תעשה מה שאתה רוצה, אני אומר לך מה אני חושב רק. אני אומר לכם מה שאני חושב. לכן אני אומר אנחנו פה נוגעים באוכלוסיה הכי חלשה, והכי נזקקת, והכי מוגבלת. ואנחנו באים עכשיו דורשים מהם מעל מאה מטר, או מעל מאה שישים לבוא ולשלם הפרשים. תראה אי כושר, אני יודע שגם ביטוח לאומי לא נותן בחינם זה אחרי וועדות, ואחרי מספר שנים שהוא נותן זה הנשמה יוצאת. גם אנשים קטועי רגלים לא מקבלים אי כושר. לכן אני אומר יש מישהו קטוע יד 63 אחוז קיבל. אז גם בוועדת ההנחות הוא לא מקבל, הוא לא נכנס לוועדת ההנחות והוא קטוע יד. הוא לא מקבל. לא אני אומר לך, קטוע יד. זה מוכיח לך עד כמה ביטוח לאומי. ביטוח לאומי לא נותן סתם.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: ואם הוא מרוויח 30 אלף שקל בחודש והוא קטוע יד.

ואם יש לך שופטת שמרוויחה 25 אלף ש"ח היא חד הורית.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: השאלה בכמה משפחות,

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: בארבע משפחות. מה זה משנה, זה משהו שאני חושבת

שהוא הגון. הוא הגון ברמה של ההתייחסות באמת לכל אחד.

נתנאל אחרק - חבר מועצה: אני רוצה לומר לך איפה פיקששנו פה, פיקששנו בדרך

שאנחנו הלכנו בה, יש פה עשרת אלפים שקל לפי מה שרחבעם אומר. מי שמרוויח עשרת אלפים שקל והוא עיוור.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: זה לא אני אמרתי זה הוועדה אמרה. אני אמרתי שכר

ממוצע, שזה נראה לי יותר סביר. לפי השכר הממוצע. שמונה בערך שמונה. מי ששכרם. זאת אומרת שכרם של בני הזוג יהיה פחות אז ההחלטה הזאת לא תחול עליהם.

נתנאל אחרק - חבר מועצה: לא, אני רוצה להכניס פה מרכיב נוסף, אנחנו הלכנו לקראת

העניין הזה של התקנון האלה, ואני בהחלט לא מבין אותם. כי מצד אחד, אנחנו אומרים שאנחנו רוצים איזה שהוא מקום להיות מדתיים, אנחנו רוצים להקל, ואנחנו רוצים להכביד איפה שאפשר, ולהקל איפה שאפשר להקל. פה נוצר איזה שהוא מצב אסימטרי. מצד אחד אנחנו נותנים איזה שהוא סל. אנחנו אומרים מי שיש לו הבטחת הכנסה. הבטחת הכנסה אתה רואה שבעים אחוז זה הבטחת הכנסה. הבטחת הכנסה לכל העלמא משולמת לפי תקנון. אין אפשרות שהבטחת הכנסה לא תשולם לפי תקנון. אין פה הכנסות אחרות. הבטחת הכנסה זה הבטחת הכנסה. מי שהולך ללשכה, או מי שהולך לביטוח לאומי. ואני בכוונה נוגע בזה שזה ברור, שאין פה אפשרות שהוא יקבל 8000 ועשרת אלפים. הוא יילך להבטחת הכנסה הוא מקבל 3.5 אלף שקל הוא ורעייתו, זה מה שיש. אז קודם הוא לא במשחק. זה פעם אחת. אחר כך מכאן נובע, ואני אומר, שאם אתם הולכים לקטע של העיוור, ונגיד שהעיוור הזה יש לו באמת הכנסות, נגיד יש לו הכנסות של 8.5 אלף. ועכשיו הוא עומד בקריטריונים של אי מתן הנחה מעל מאה מטר. ואתה יודע כמוני, שהיום לצערנו, בבנייה שהייתה, הבתים אין להם שום קורלציה בין הבן אדם שגר בבית לבין המצב הכלכלי שלו. ויכול להיות מצב שבן אדם נמצא בבית של 200 מטר ולא יהיה לו מה לאכול. זה המצב עובדתית. זאת אומרת פה ההסתכלות שלנו צריכה להיות אחרת. אנחנו אומרים מי שיש לו

200 מטר, חזקה עליו שיש לו כסף. אז אני אומר לא. אומר תראה יש לך פה את העיבור. העיבור הזה נגיד שהוא מרוויח 8.5 אלף שקל. והוא יש לו בית של מעל מאה מטר. יש לו בית 160 מטר או 170 מטר. עכשיו העיבור הזה הסל שלו, הוא לא הסל של הבן אדם הרגיל. זאת אומרת החיתוך של העניין הוא לא סביר. כי אולי העיבור יש לו מלווה שהוא מביא אותו. זאת אומרת הקצבה שלו של המלווה, מצטרפת לכאורה להכנסות שלו. הרי איך אתה קורא להכנסות שלו?

רחבעם חיים – גזבר העירייה: זו בדיוק הסיבה שאני המלצתי על מבחן של השכר הממוצע, ולא על מבחן ההכנסה.

נתנאל אחרק – חבר מועצה: אני הולך על יותר מזה, אני הולך על השכר הממוצע. אני הולך על השכר הממוצע. הרי להחזיק פיליפיני/תאילנדי/עובד זר או עוזר כל שהוא. נגיד שהוא מעסיק אותו באופן פרטי. זה בדיוק הבעיה, אנחנו פה מחטיאים את העניין. כי אחרי השולחן הזה עובר לפקידות. הפקידות טבולה ראשה מה היא מקבלת עושה. מה אמר רחבעם, לא משנה מה אתה עושה עם הכסף. אפילו שאתה יודע שיש היום חולים לא עלינו, שההוצאות הרפואיות שלהם מה זה עשרת אלפים. עכשיו אנחנו יוצאים מנקודת הנחה, אני רוצה לקבוע קריטריונים מלכתחילה כדי לא לאפשר. אני יוצא מנקודת הנחה שמי שיש לו אי כושר שמונים אחוז אישור, אני ככה יוצא מנקודת הנחה, שאם אנחנו מאשרים, מצליחים להוציא לבן אדם אי כושר שמונים אחוז, דרך בית משפט, דרך ביטוח לאומי, חזקה שהוא באמת יש לו אי כושר שמונים אחוז. חזקה עליו. עכשיו מה זה, מה המשמעות של אי כושר, כולנו חלילה וחס יכולים להיות במצב של אי כושר. אז יש לנו 8000 שקל שכר סו. איך אנחנו מתמודדים אחרי היום יום, אולי אנחנו צריכים הטבות מיוחדות כדי לאפשר לחיים שלנו להתנהל סביר. לכן אני אומר ההיגיון, החוט שהלך עם וועדת הכספים ההיגיון נראה לי סביר, ואנחנו שנקבע קריטריונים נוקשים בלי להסתכל על כל אחד בצורה ספציפית, אני חושב שחטאנו למטרה. אני חושב שזה לא נכון.

מרגי עוזר - חברת מועצה: יש לי שאלה אליך נתי, אדם אני אקח את האי כושר שאמרת, בסדר. ואדם שיש לו אי כושר שמונים אחוז, אשתו מרוויחה עשרים אלף שקל. הוא גר בבית של 150 או מאתיים מטר מרובע. משכיר יחידת דיור. ועכשיו אני שואלת אותך, האם הוא צריך לקבל הנחה. האם הוא צריך. עכשיו לא סתם אני שואלת את זה. הרי אנחנו יודעים

היטב, שיש לא מעט אנשים לצערי אגב, שהם נכנסים תחת כל מיני קטגוריות ובנוסף יש להם עוד הכנסות. אז מה אנחנו אומרים. אנחנו אומרים ותראה, רק שנייה יש כאן שילוב. אנחנו אומרים גם הגודל של הבית, אני מסכימה איתך שיש כאלה שאולי יש להם 170 ומאתיים מטר מרובע, וזה לא משקף נאמנה את המצב הסוציו אקונומי שלהם. אנחנו אומרים בוא נלך לשני פרמטרים גם מעל מטר מרובע. וגם הכנסה שהיא ממוצע במשק, שזה הכנסה סבירה. ואז אם יש חריג אחד או שניים או חמישה כאלה שאתה אומר, עיוור זה, זה, זה – שמראה שבאמת יש לו הוצאות. כי היום הכלל הוא בדיוק הפוך. היום הכלל הוא בדיוק הפוך. והיום מה שקורה, יכול להיות, אני לא יודעת אם כן או לא, אבל יכול להיות שתחת הקטגוריה הזאת נכנסים לא מעט אנשים שאמורים לשלם.

עופר בביוף - חבר מועצה: אני רוצה לספר לך משהו, ראיינו את אדון עזריאלי, זה שיש לו את הקניונים וזה. הוא אדם בגיל שמונים. הוא חילק חצי מההון שלו לציבור. אז הוא אמר שמה שהכי הצחיק אותו, הוא הגיע לגיל מסוים קיבל קצבת זקנה. תגידו השתגעתם, המדינה השתגעה. את יודעת כמה כאלה יש שמקבלים קצבת זקנה. אלא מה, אנחנו אומרים אני לא רוצה להיות קיצוני, ולהגיד אם חמישים אחוז משקרים אני לא נכנס לשם. אני רק אומר דבר אחד, אם אנחנו קבענו קריטריונים כאלה, שחמישים אחוז, חמישים אחוז מאלה שאמורים לקבל באמת קיבלו את מה שמגיע להם. וכתוצאה חלילה וחס מזה, חמישים אחוז שאנחנו נפלנו איתם לכאורה חלילה וחס, אני לא אומר, לא חושד באף אחד. אז זה אותו הדבר שהמדינה תבוא תגיד תשמע, אנחנו נחלק את הזקנים, ואת הזקנות. ואנחנו נגיד מי שיש לה, המדינה לא עושה את זה – אנחנו נעשה את זה.

משה בן טובים - חבר מועצה: אני רוצה פה שחברי מועצת העיר יבינו, שחד הורית שמקבלת עזרה ממשרד השיכון עבור שכירות זה נכנס בתוך וועדת הנחות בארנונה כהכנסה לא מפרידים את זה. לא מפרידים את זה כעזרה של משרד השיכון לשכירות. זה נכנס לחד הורית כהכנסה. לכן כל דבר נכנס לעירייה כהכנסה. זה נותן הכנסה לחד הורית על מנת לעזור לה לגור במקום מסוים ובאה וועדת ההנחות – אבל כהכנסה וזה מוריד לה את אחוזי ההכנסה.

משתתף בדיון: אתה יודע כמה וועדות אתה צריך במשרד השיכון כדי לקבל עזרה בשכר דירה. הלוואי שזה היה פשוט כל כך.

עו"ד פרומה פורת - יועצת משפטית: אני רוצה להעיר, שיקול הדעת כמובן הוא של מועצת העיר, אבל בתקנות ההסדרים במשק המדינה הנחה מארנונה יש מספר סוגי הנחות. יש סוג הנחה אחד שהוא לפי מבחן הכנסה. וזה מאוד ברור. יש סוגי הנחות אחרים שהם בגלל איזה שהיא מגבלה, או משהו אחר, שלא בהכרח תמיד. זה יכול להיות אבל לא בהכרח תמיד, יש קורלציה בין רמת הכנסה לבין אותה מגבלה שמזכה בהנחה. זאת אומרת בהחלט יכולות להיות לא מעט סיטואציות שיש מגבלה, שבאמת המגבלה מפריעה והכל, אבל רמת הכנסה של המשפחה מאוד גבוה, ועדיין התקנות לא מתחשבות ברמת הכנסה. ולא תנתן הנחה. אז זה דבר אחד. ולכן נוצר המבחן הזה. דבר שני שאני רוצה לומר, שעדיין גם כשיש את המגבלות האלה יש הנחה לפי מבחן הכנסה. ויש הנחה לפי המגבלה, נקרא לזה, או השתייכות לקבוצה מסוימת. וכשאדם זכאי לשתי הנחות הוא יקבל את ההנחה הגבוה מביניהם. זאת אומרת גם פה בדרך האחורית אם מבחן הכנסה יביא לתוצאה טובה יותר הוא יקבל את ההנחה שבמבחן הכנסה. והדבר האחרון שגם אחרי כל אלה, אם לאדם מסוים אין מענה, אז עדיין יש את וועדת ההנחות שהיא רואה את כל התמונה ושוקלת ואני חברה בוועדה, ואנחנו נותנים לא מעט הנחות.

נתנאל אחרק - חבר מועצה: אני מעולם לא פקפקתי בוועדת ההנחות, המנהלת שלי יושבת שם ואני מודע לכל מה שקורה, ואתם מאוד רגישים והכל בסדר. המנהלת של האגף. אני רק אומר ההסתכלות שלנו לקחת סל ולהגדיר אותו כסל בתנאים האלה, שאני רואה פה, זה לא נכון. פשוט לא נכון מה לעשות. אני יכול לומר לך, שחזקה על הסל הזה שאולי אנחנו מפקשים בכמה. אני בטוח שיש פקששים. אני אמרתי ארבעים אחוז. אבל לקחת את זה – זה לא נכון. פשוט לא נכון מה לעשות. את יודעת מה, אני אגיד לך משהו, הדיון הזה בוועדת הכספים שהיה, אני לא הייתי שותף לדיון בוועדת הכספים, אבל הדיון הזה בוועדת הכספים שקבעו ככה, וקבעו ככה. לטעמי בכל אופן אני אולי זה עלה באיזה שהיא סיטואציה פה אני לא נדרשתי לזה. אני רק אומר שבעניין הזה צריך להיות הרבה, הרבה יותר פרטניים ולא לעשות את הסל הזה. ואם יש 160 מטר, שזה גם נותן איזה שהיא הכנסה לעירייה של 700 אלף שקל, אל תסתכלו על השני מיליון שקל האלה.

אמיר פוריאן - חבר מועצה : אבל זה שני מיליון שקל זה שני אחוז של מס שאתה מטיל על האזרח.

נתנאל אחרק - חבר מועצה : זה משני מיליון שקל חלילה וחס אתה יכול לאמלל עשרה אנשים וחמישים איש או אלף שקל.

אמיר פוריאן - חבר מועצה : תקבע לי הגדרות מראש ובתוך זה תכניס.

נתנאל אחרק - חבר מועצה : אמרתי, הקריטריונים שוועדת כספים נתנה. ואני אמרתי לא נכנסתי לדיון בהנהלה. אני הדיון הזה לטעמי היה צריך להיות במקום אחר. אבל היות שזה בא עכשיו לדיון אז אם קבעה וועדת כספים שהיא הסוברנית לצורך העניין, היא קבעה. היא ממליצה כן.

משה סיני - ראש העיר : מה שאני מציע חברה קודם כל י ש וועדת כספים אנחנו ... עם וועדת הכספים אנחנו נלך על פי הכיוון שוועדת הכספים המליצה. ואני מציע שבשנה הבאה אתם תעשו איזה שהיא בדיקה לגבי מה המשמעות של העניין הזה.

אמיר פוריאן - חבר מועצה : מה זה שנה הבאה? 12? למה לא ב-11? הבדל של שני מיליון שקל.

משה סיני - ראש העיר : אני אומר לגבי 2011. ההמלצה של וועדת כספים הייתה למעלה ממאה שישים. על הכל עד כמה שאני מבין.

רחבעם חיים - גזבר העירייה : סליחה בוועדת הכספים דיברנו על אי כושר.

אירית נתן - מנכ"לית העירייה : אדמוני על הכל מאה ורק על האי כושר 160.

יעקב אדמוני - חבר מועצה : חברה אל תעשו צחוק, הגזבר נתן את ההמלצה של וועדת כספים הולכים לפי זה וזהו.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר : הסימן שאלה בוועדת כספים, הדיון בוועדת כספים היה באמת על הנושא של אי כושר, שזאת הייתה הבעיה על מה אנחנו הולכים. השאר דיברנו עליו.

יעקב אדמוני - חבר מועצה : אי כושר, כולל כל הסעיפים האלה עד 160 זה מה שהוחלט. אז תדונו את זה עוד פעם. תביאו ... הגזבר אומר, תשמעי מרגי, אי אפשר לעשות צחוק מהעבודה. הגזבר אומר שזו ההמלצה של וועדת כספים.

אירית נתן - מנכ"לית העירייה: רחבעם דיברו על אי כושר, גם אני הייתי, וועדת כספים הייתה רק אדמוני, רזי וסיגל.

משה סיני - ראש העיר: תראו בסופו של דבר הרי ברור לחלוטין שזה משפיע על תקציב העירייה. אנשים פה ממש מבוגרים. בסופו של דבר יש הבדל בין חיסכון של 700 לבין חיסכון של 2.5 מיליון שקל. אני זה מובן לכולם. האנשים שיושבים פה הם אנשים אחראיים, אני מבין שיש פה איזה שהם חילוקי דעות גם בקרב חברי ההנהלה, אם נשים את הדברים על השולחן, בעניין הזה. אני חושב דעתי שלי, דעתי שלי, שצריך לעשות החל ממאה. אני אומר לכם את זה. ממאה. אני לא רוצה לכפות את הדעה שלי. מאחר ובאמת זה לא עלה- כן מאה על הכל. אבל אני אומר לכם את האמת פה. וגם מתוך הגינות לחברים. וגם אני מנהל את העיר, במאמץ לעשות שיתופי פעולה בין כולם. אני לא מתכוון לכפות את דעתי. אני חושב שבכל מקרה צריך לקבל ה חלטה של מאה שישים על הכל. אני אומר, ממאה. אבל אני לא רוצה לעשות כאן הצבעה, בגלל שהנושא הזה לא נידון בסדר עבודה מסודר. אבל בכל מקרה מאחר וועדת הכספים אמרה מאה שישים הייתי לוקח לפחות בישיבה הזאת מאה שישים והלאה, שזה יש כאן הסכמה של כולם.

מרגי עוזר - חברת מועצה: לא, אין הסכמה של כולם.

משה סיני - ראש העיר: תראה בסופו של דבר המבחן הוא גם אם לא מסכימים יש מהלך של וועדת כספים שקיבלה את הוועדה, ושקיבלה את ההחלטה הזאת. אני חושב שאנחנו צריכים להסתמך עליה. זה הכיוון. 160 על הכל. אם יהיה צורך אנחנו נבוא בשנה הבאה, ואם צריך למחוק החל ממאה, החל מחמישים אז נעשה כאן דיון מסודר.

שרי סלע - חברת מועצה: אתה יכול לספר לנו איך הייתה ההצבעה בין השלושה בוועדת הכספים?

משה סיני - ראש העיר: אני לא הייתי בוועדת כספים.

שרי סלע - חברת מועצה: אבל יש פרוטוקול, הפרוטוקול כבר נחתם אז בואו תספרו לנו רק איך הייתה ההחלטה, שלושה אנשים ישבו.

משה סיני - ראש העיר: חברה, אם אנחנו נצטרך אז אנחנו נתכנס שנה הבאה, ילמדו את הלקחים עד שנה הבאה. יכול להיות ששנה הבאה נחליט עד מאה בישיבת הארנונה. אבל בואו נסכים שעכשיו זה 160 על הכל ונמשיך הלאה.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: הכנסה של שני בני הזוג עד עשרת אלפים שקל כולל הכל, מכל סוגי ההכנסות.

יעקב אדמוני - חבר מועצה: גם אם הוא מקבל עזרה ממשרד השיכון אבל זה לא הכנסה.
רחבעם חיים - גזבר העירייה: הסיבה אני אומר, שהכנסות עד עשרת אלפים שקלים כי אני אמרתי השכר הממוצע, פלוס הלא נחשבות.

יעקב אדמוני - חבר מועצה: תדע דבר אחד, היום לרמות וועדות הנחות זה לא קל. אני נמצא בוועדת הנחות אני מכיר את האנשים. היום פוחדים היום. היום קשה למצוא אנשים שמרמים את וועדת הנחות. עזוב יודעים את האמת. אם יש אחד אי כושר ויש לו כמה דירות משכיר, אז על זה כל העולם יזעק. זה רואים את זה. זה בודקים אותו.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: כן יש לי מספר תיקונים לא בצו עצמו אלא בדברי ההסבר. בעמוד הראשון בתוספת בשיעור של 15 אחוזים לבניינים המשמשים למלאכה. אז שם צריך להוסיף באזור ה' זה לתעריף באזור ד' גם כן. אזור ה' זה האזור העתידי. עמוד השני בצו 46 מלאכה באזור ה' כולל כל השימושים. היה פה טעות בדברי ההסבר. במקום 86.62 צריך שיהיה כתוב 104.09.

עו"ד פרומה פורת - יועצת משפטית: אזור ה' שזה קסם צריך להיות כמו אזור התעשייה החדש שלנו ולא כמו הישן.

משה בן טובים - חבר מועצה: רחבעם אולי אפשר אולי לשנות במקום 30.9 ל-30.11?
עו"ד פרומה פורת - יועצת משפטית: לא. לא. לא. זה בלתי אפשרי. תשמע אי אפשר לעבוד בצורה הזאת. אני מאוד מבקשת.

משה בן טובים - חבר מועצה: אני אגיד לך למה.

עו"ד פרומה פורת - יועצת משפטית: השנה לא יושב בוועדות. עד 30.9 זה כמעט סוף השנה, להגיש ברוב הרשויות אגב זה עד סוף מרס. הרשות פה באמת מקילה, אני חושבת שזה 30.9 זה כמעט כל השנה.

משה בן טובים - חבר מועצה: וזה שלושה ארבעה חודשים אחרי שביטוח לאומי נותן להם את האישורים ובסוף הם לא מצליחים להיכנס. אז באה אלי השבוע, מישהי שאמרה לי, אני כבר לפני שלושה חודשים הגשתי בקשה. ובגלל טופס אחד שקיבלתי רק עכשיו, באתי להגיש את זה אמרו לי לא נוכל לדון עליה ב-2011.

עו"ד פרומה פורת - יועצת משפטית: אי אפשר אחרת לעבוד. אבל אנחנו צריכים לעבוד בצורה מסודרת.

שרי סלע - חברת מועצה: האמת שרחבעם התכוונתי ברגע מסוים לתקוף אותך שוב, מכיוון שאני לא אדון נכבד. אתה יודע אני לא אדון נכבד. אבל השנה אני אסלח לך כי פתחת בראש עירייה, אז אחד מכפר על השני. חלק מהדברים כבר הוזכרו כאן סביב השולחן, אבל יש מספר נקודות שאני בכל אופן מ בקשת לחדד. אכן צדקו כאן כששאלו מה הקשר בין ראש העין לרשויות אחרות, שאנחנו בכלל צריכים לעשות את ההשוואה. מה עשינו השוואה של מדד איכות חיים? עשינו השוואה של מה אנחנו נותנים שירותים? עשינו השוואה של מצב חינוך? עשינו השוואה של כמה תלמידים בכיתה פה ושם? עשינו השוואה מה באזורי התעשייה מקבלים לעומת מה שכאן אצלנו מקבלים? כמה ימי אשפה יש ברעננה לעומת ימי אשפה באזור התעשייה הישן שלנו? הרי כל ההשוואות האלה לא נעשו. אז מה הקשר בין ההשוואה בין מה שקורה כאן לבין מה שקורה במקומות אחרים. ועל מה בכלל אנחנו מבקשים להעלות את הארנונה לתעשייה ולמלאכה. לא באמת תסבירו לי. במה השתפר האיכות השירותים שהם מקבלים מעיריית ראש העין בשנים האחרונות. כלום. אולי כשהתב"ע תשודרג. אולי. אולי כשיפתח הכביש. ייתכן. נכון לעכשיו כלום לא קורה. כלום לא קרה בשנים האחרונות וכלום לא קורה. אז על מה בכלל אנחנו מעלים את הארנונה. אין רלוונטיות. ואם ממילא יש ביקוש, על אחד כמה וכמה. סיבה להשאיר את זה בדיוק באותו מחיר, וזה בכלל לא סיבה להעלות את זה. זה היגיון מעוות לחלוטין.

אבינועם טובים - חבר מועצה: מנהלים עובדים יש הוצאות נוספות.

משה סיני - ראש העיר: אל תפריע לחברת המועצה, תן לה להשלים את משנתה

שרי סלע - חברת מועצה: לכל רשות יש באמת את הייחוד שלה, ותשמור על הרשות שלך ועל הייחוד שלה, ותציין את הדברים ואל תנסה להשוות את עצמך לרשויות אחרות. בטח לא באזורי התעשייה. לנושא של סעיף 1.2 זה ממש במשפט מעולה. המסגרת זו שמבקשת הרשות לשמור על רמת הכנסות תואמים לצרכים העירוניים, כפי שמאשרת מועצת העיר. אז מאשרת מתי את 2010 את 2011, שהיא עוד לא אישרה. את מה בדיוק, תסביר לי. את מה בדיוק מאשרת פה מועצת העיר. את ההוצאות המשפטיות הגבוהות הבלתי הגיוניות שיש לרשות הזאת. את ההוצאות הגבוהות הבלתי הגיוניות של השיווק שיש לרשות הזאת. מה

בדיוק מאשרת מועצת העיר. את הצרכים הנוספים שמבקשים פה באגפים השונים. כמה שנים לא נעשה פה בראש העין תקציב אפס.

עשרים שנה, שלושים שנה, ארבעים שנה. לא הגיע הזמן לבחון באמת את הצרכים של העיר הזאת. איזה מן משפט זה. תואם את רמת הרשות תשמור על רמת הכנסות התואמות לצרכים העירוניים. אתה יודע עוד כמה צרכים עירוניים אני יכולה לפרוט בפניך. מה זה רלוונטי? זה רלוונטי למה? הלוואי וזה היה רלוונטי אגב הערעור שעומדים להגיש כאן על החלטת בית המשפט, הובאה כאן לאישור מועצה. המועצה יודעת באיזה עלויות מדובר. המועצה יודעת מה היה הסכם הפשרה. המועצה יודעת שאתם מבקשים לא לשלם עכשיו את ה-250 אלף שקלים. ורשימת הנימוקים שהגשתם לבית המשפט. המועצה יודעת ואישרה את זה. אני תמהה. אני רק קראתי את הנייר אני מזועזעת מעצם הנייר, שנתת את הסכמתך לחתום עליו. ואם יפגשו אותו? אני לא מייצגת אף אחד. אני מזועזעת. מכיוון שכל זה קשור בכסף והמועצה לא אישרה את זה. היא לא אישרה את זה לא הבאת את זה לשולחן המועצה. הגיע הזמן לבחון את תקציב האפס של הרשות הזאת. באמת אחרי כל כך הרבה שנים. עליה משמעותית בהוצאות. מי יצר את ההוצאות, מי שתל דשא ללא הכרה בשנתיים האחרונות? מי כאן ביצע את טיילת נחל רבה, שלא לפי התוכניות של האדריכל. אתה יודע את התשובה. התשובה מופנית אליך. מכיוון שאתה אישרת בסופו של יום לבצע תוכניות לא לפי ההמלצה של האדריכל המקורי, שנכון העלויות אחזקה, תשמעי טוב מחזיקת תיק שפע איכות סביבה, גבוהות מאוד, מיותרות מאוד. לא כך תוכננו הדברים. בכל הרשויות מצמצמים שתילת דשא. שתלת דונמים של דשא בשנתיים האחרונות. בוודאי שהעלויות הם גבוהות, שלא נדבר על עמודי החשמל המיותרים. ועל העלויות רק של העמוד הבודד. אני בכלל לא רוצה לדבר עליו. אז עכשיו קודם ביצעת עכשיו אתה בא לבקש כסף. ובגין זה צריכים לשלם. התושבים, והתעשייה, ועוד כל הסיפורים, שלא לדבר על היטל ההטמנה. מיליון שקלים מיותרים לחלוטין. לו היו מייצרים כבר לפני שלוש וארבע שנים את האלטרנטיבות הנכונות זה היה כסף שהיה נשאר לך בקופה, רחבעם. מיליון שקלים.

משה סיני - ראש העיר: אל תתווכח. תן לה.

שרי סלע - חברת מועצה: לא פעם לא פעמיים ולא שלוש, כבר פירטתי כאן כמה תוכניות. לא אחת ולא שתיים. נפרטו על ידי לפחות התחלה של פתרונות שיכלו לצמצם את היטל

ההטמנה בעוד מאוד. וראיתי את הנתונים. וראיתי את התוכנית.

רחבעם חיים - גזבר העירייה: הלוואי והיו נכון להיום עדיין הפתרונות.

משה סיני - ראש העיר: אבל לדעתה יש. כן בבקשה.

שרי סלע - חברת מועצה: רשות איתנה זו סיבה להשאיר את התקציב או להעלות אותו, כי

הרשות היא איתנה. מה ההיגיון. מה הקשר מה ההיגיון. אני אעבור פה אחד, אחד, יש לי תחושה שאף אחד לא יודע להסביר את המשפט הזה, שבגלל שהרשות היא איתנה אז צריך להעלות את הארנונה. כי היא צריכה לשמור על איזה רמה. על רמת השיווק שאתה מייצר, על רמת היועצים שמסתובבים סביבך. על איזה בדיוק רמה היא צריכה לשמור, כתוצאה מעיר איתנה. עיר איתנה זה ההתנהלות הכספית. זה אלף בית, זה שלפני עשר ועשרים שנה זה היה שונה. אז הייתה טעות. אבל היא תוקנה. היא תוקנה כי היא הייתה צריכה להיות מתוקנת. אבל זה לא סיבה להעלות את הארנונה. זה סיבה לשמור על הארנונה, או כמו המקרה של ראשון לציון שלא הזכרת בסקירה שלך קודם, שהורידו את הארנונה. בזכות היותם עיר איתנה.

משה סיני - ראש העיר: לפני שנייה אמרת שלא צריך להשוות אותנו לשום עיר.

שרי סלע - חברת מועצה: אם אתה רוצה לעשות סקירה, אז אני אומרת אז תסקיר גם את

ראשון. להזכיר שיש דוגמאות מקבילות. אני לא משווה את עצמה לראשון אני אומרת שהסיבה לציין שעיר איתנה - בתגובה שלך לעיתון השבוע, ציינת שכשהייתי קואליציה הצבעתי בעד. להזכיר לך איך אתה הצבעת כשהיית אופוזיציה לפני עשר שנים, מה זה רלוונטי? בוא נבחן כל מקרה לגופו. אתה רוצה שנלך בכיוון הזה, נלך בכיוון הזה, אחד, אחד. בכלל התעלמתם מההמלצה של מרכז השלטון המקומי. בדרך כלל אתה אוהב להיצמד להמלצה של מרכז השלטון המקומי. אבל הפעם ההמלצה של מרכז השלטון המקומי זה 1.4 אחוז, אז איפה הקשר בין 1.4. אה זה לא המלצה.

משה סיני - ראש העיר: פרומה ורחבעם אם נתחיל לתקן כל דבר לא נגמור. כל מה שהיא

אומרת זה לא נכון, אבל שהיא תמשיך.

שרי סלע - חברת מועצה: הכל לא נכון. לא שתלת דונמים של דשא. לא הקמת את נחל רבה

שלא על פי התוכניות זה לא נכון. נכון נרשם היטב בפרוטוקול זה לא נכון. נכון? בוא נפרוס את התוכנית ונראה.

משה סיני - ראש העיר: אני לא רוצה להתווכח איתך. תמשיכי.

שרי סלע - חברת מועצה: בטח שאתה לא רוצה להתווכח איתי. אתה באמת תמצא את עצמך מפסיד. הנתון כאן וכל הדיון שהתקיים כאן על האחוזים הוא דיון מאוד, מאוד חשוב. נתי זה דיון באמת משמעותי ו חשוב. אבל הדיון הזה צריך להתחיל מנקודת המוצא שלו, 28 אחוז מתושבי העיר צורכים את שירותי האגף לשירותים חברתיים נכון או לא נכון. זה נתון מפתח. נתון אחר מזעזע שראינו פה עד לפני רגע, זה 44.8 אחוז שמקבלים הנחות. אלה הנתונים שצריכים להוביל מה הם באמת הצרכים פה של התושבים. לא שמעתי בכלל במילה את הדיון הזה כאן. לחלוטין לא. זה היה הדיון המרכזי שצריך להיות. ולא כאן כל התיאוריות למיניהם שהושמעו, שחצי מכאן אני חוששת לא ממש בקיאים באחוזים ובהנחות שניתנים. ואלה הצרכים שהיו צריכים להיות מתורגמים. ואם הינו מטפלים בזה, ואם הייתה מדיניות לאגף הרווחה, כמו שאם היינו בכלל מגיעים לדיון של הדוח של המבקר, והיינו מטפלים במדיניות של אגף הרווחה, יכול להיות שהיינו מצמצמים את ה-28 לעשרים אחוז או ל-15 אחוז. כמו בערים נורמאליות אחרות. ואז אחוז ההכנסות היה גבוה יותר. ואז לא היו ארבעים אחוז של מבקשי הנחות. ואז לא היינו צריכים להעלות את הארנונה. אלה הדיונים שצריכים להתקיים. ולא כי מן איזה שהיא נקודה שהחלטתם ב-2010 מפה מודדים צרכים נוספים. מה פתאום זאת השיטה. ממתי זאת השיטה? ממתי השיטה לא לבחון מה המצב האמיתי שלנו. וזה המצב האמיתי שלנו. 28 אחוז מתושבי העיר, מהמשפחות כאן מגיעים למחלקת הרווחה, וצורכים את השירותים שלה. בוודאי שאנחנו צריכים להעלות את הארנונה. ועל מי נופלת הארנונה, שוב על אותה אוכלוסיה. היגיון יוצא מן הכלל. ממש מדהים. אבל לא זו הנקודה, בסופו של דבר לא זו הנקודה של ראש העין. הבעיה של ראש העין היא משה סיני. משה סיני שכבר שלוש פעמים מכר את העיר ואת התושבים. לא פעם אחת, לא פעמיים שלוש פעמיים. כי בכל המכירות האלה, היינו יכולים ליהנות היום ולשבת מכך שלא היו לנו 28 אחוז צורכים את האגף לשירותים חברתיים. פעם אחת מכרת את העיר, אני אזכיר לך, פעם אחת מכרת בהסכם הגבולות המפוקפק עם כפר כאסם שלא הובא לאישור המועצה, עד עצם היום הזה. וככל הנראה אתה עומד לשנות אותו פעם נוספת, שזה רק לרעת העיר ראש העיר, ולמקור ההכנסות שלנו. פעם שנייה מכרת את העיר, כשוויתרת על ההסכם מול מינהל מקרקעי ישראל בצומת קסם, 200 מיליון שקלים ירדו לתהום. הם לא

ירדו לתהום, הם ירדו לכיס של מינהל מקרקעי ישראל. זה יכול היה להגיע, במקרה אחר כאן לקופה של רחבעם. וזה היה משנה מן הקצה אל הקצה את מצבה של ראש העין. כי זו האמת ההיסטורית שצריכה להיות זה התיקון שצריך להיות בראש העין. והיום פעם שלישית, לא יאמן איזה היגיון. לוותר על הפיתוח של צומת קסם לזים קובי מימון. היעלה על הדעת שראש עירייה יעשה דבר כזה. זה חלום של ראשי עיריות לקחת לידיהם את הפיתוח. זה היה בידינו. על פי זה בנינו את ההיטלים. על פי זה הלכת למכרז של צומת קסם. על פי זה ניהלת פה את כל הדיונים שהיו כאן, ובסוף אתה מתכוון לוותר על זה. ככה. אז תעלה את הארנונה כמה קל, לבנות על התושבים. אתה מוותר, מה הרווח שלך אגב, אני לא יודעת. אבל יום אחד נדע מה הרווח שלך. כנראה שיום אחד נדע מה הרווח שלך. אבל הרווח היה צריך להגיע לתושבים לא למשה סיני. והתושבים לא מקבלים.

נתנאל אחרק – חבר מועצה: די עם ההשמצות האישיות.

משה סיני - ראש העיר: בבקשה תסיימי, כי עברת את הזמן שלך. ואני מציע לך מעכשיו והלאה, לשמור גם על הפה שלך. כי חבל שאת נכנסת לרמות אישיות. את מכפישה, את טועה, את שוגה. את מעלה נושאים שלא קשורים. את פוגעת ברמה האישית. התסכול שלך שאת יושבת באופוזיציה מניע אותך לאפיקים לא נכונים. במקום לקחת את עצמך לנתיב חיובי, במקום לתרום לעשייה, במקום לחשוב פוזיטיבית, במקום להיות אופטימית. את אישה מרת נפש לדעתי. את מוציאה את כל התסכולים שלך פה על השולחן הזה. ואנחנו פה חברי מועצה נאלצים לסבול את כל המרירות שאת מוציאה מלבך. ומספיק עם זה. אני לא רוצה לסבול את זה כאן. אם יש לך משהו ענייני תאמרי. אם יש לך עקבות, אם יש לך קשיים, אם יש לך מחסומים בבקשה תוציאי אותם במקום אחר. לא כאן. יושבים פה חברי מועצה, שלא חייבים לשמוע את התסכולים שלך ואת המרירות שלך ואת הקשיים שלך ואת כל הדברים שממש לא שייכים לניהול ענייני העיר. אז במקום להפריע, תתחילי להתמקד בעיקר. ותדברי לעניין לא ברמה האישית. בבקשה. תסיימי.

שרי סלע - חברת מועצה: אתה לא המורה שלי. אתה לא המנחה שלי. אתה יכול להנחות קבוצות אחרות. אתה מפריע לי לדבר.

משה סיני - ראש העיר: יש לך קשיים נפשיים אז אל תשימי אותם פה עם כל הכבוד שלך. תדברי לעניין.

שרי סלע - חברת מועצה: העניין הוא שאפשר היה למנוע את כל הדיונים האלה. ואת כל הויכוחים האלה. ואת כל העלאות הארנונה לראש העין לא רק השנה, ולא רק שנה שעברה, ולא רק לפני שנתיים. אגב גם לפני שנתיים עלתה הארנונה, וגם לפני ארבע שנים, וגם לפני חמש שנים עלתה הארנונה.

משה סיני - ראש העיר: ב-2008 היא לא עלתה, ב-2009 היא לא עלתה. אבל שוב את מעלה נתונים שגויים, ואת מתיימרת לדעת את כל האמת. אז האמת היא לא אצלך. אז בבקשה תתמקדי בעיקר.

שרי סלע - חברת מועצה: האמת היא במספרים והמספרים שהיו על ... אבל העלאות יכלו להימנע, אלמלא אתה היית מאחז את עיניהם של התושבים. ואלמלא היית מוכר את העיר לא פעמים שלוש.

משה סיני - ראש העיר: מוכר, ומוכר, והעיר הזאת מקבלת את כל הפרסים שאפשר לתת לה, והיא מתקדמת ומתפתחת. והיא משגשגת. ואת ממשיכה לדבר ולהשמיץ.

שרי סלע - חברת מועצה: פרסים בלבד, אתה רוצה שנשווה נתונים.

משה סיני - ראש העיר: אני רק קובע עובדות. כולם לומדים פה. אנחנו במקום המאוד גבוה בקרבי ובצה"ל. סיימת?

שרי סלע - חברת מועצה: אני בהחלט סיימתי.

משה סיני - ראש העיר: נעביר את זה להצבעה.

אירית נתן - מנכ"לית העירייה: אישור צו הארנונה לשנת 2011 כפי שהוגש על שולחן המועצה, בהתאם לתיקונים שהוצגו על ידי גזבר העירייה. בסדר משה סיני.

משה סיני - ראש העיר: בעד.

אמיר פוריאן - חבר מועצה: בעד.

מרגי עוזר - חברת מועצה: בעד.

סיגל שיינמן - סגנית ראש העיר: בעד.

שרי סלע - חברת מועצה: נגד.

יעקב אדמוני - חבר מועצה: בעד.

עופר בביוף - חבר מועצה: בעד.

מתי יצחק - חבר מועצה: נגד.

ארנון בן עמרם - חבר מועצה: נגד.

משה בן טובים - חבר מועצה: בעד.

נתנאל אחרק - חבר מועצה: בעד.

אבינועם טובים - חבר מועצה: בעד.

אירית נתן - מנכ"לית העירייה: הסתיימה הישיבה.

החלטה מס' 1

סעיף 1 שבסדר היום: מליאת המועצה מאשרת ברוב קולות צו הארנונה לשנת 2011, כפי שהונח על שולחן מליאת המועצה ובהתאם לתיקונים שהוצגו ע"י גזבר העירייה.

בעד: (9) משה סיני, אמיר פוריאן, מרגי עוזר, סיגל שיינמן, יעקב אדמוני, עופר בביוף, משה בן טובים, נתנאל אחרק, אבינועם טובים.
נגד: (3) שרי סלע, מתי יצחק, ארנון בן עמרם.

דף ריכוז החלטות

החלטה מס' 1

סעיף 1 שבסדר היום: אישור צו הארנונה לשנת 2011.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת ברוב קולות צו הארנונה לשנת 2011, כפי שהונח על שולחן מליאת המועצה ובהתאם לתיקונים שהוצגו ע"י גזבר העירייה.
בעד: (9) משה סיני, אמיר פוריאן, מרגי עוזר, סיגל שיינמן, יעקב אדמוני, עופר בביוף, משה בן טובים, נתנאל אחרק, אבינועם טובים.
נגד: (3) שרי סלע, מתי יצחק, ארנון בן עמרם.

משה סיני
ראש העיר

אירית נתן
מנכ"לית העירייה